

Advance copy
E KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE, *V. Venkatachalam sharma*
MADRAS. 17-12-116

Kavya-Sangraha Series No. 5.

3111

நமது மகாராஜா

A BIOGRAPHICAL SKETCH

OF

H. H. Sri Chitra Tirunal Bala Rama Varma

MAHARAJA OF TRAVANCORE.

V. V. SHARMA, VIDYABHUSHANA.

PUBLISHED BY

V. Venkatachalam & Bros.,

343, VALIA CHALAI STREET

TRIVANDRUM,

1116.

மகா சிறப்புப் பொருந்தி “ஸசிவோத்தம” முதலிய
உயரிய பட்டங்களுக்குப் பேரணியாகத்
திகழும் திருவாளர்

ஸர் ஸி. பி. இராமஸ்வாமி அய்யர்
அவர்களுடைய

“ஷஷ்டிபூர்த்தி” த் திருவிழாவின்
நினைவிற்பொருட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும்
“காப்பியச் சங்கிரக”ப் புத்தகத்
தொடர்பின் ஐந்தாவது வெளியீடாக

“நமது மகாராஜா”

என்ற இந் நூல்—பேரறிவும்பெரும்புகழும்பெற்று
மாட்சிமையுடன் ஈடற்றவராக இலங்கும்
ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் பால இராம
வர்ம மகாராஜா அவர்களுடைய
இன்றுகாறுமுள்ள அரசியற்
செய்திகளைத் தெள்ளெனத்
தெரிவிக்கும் சீர்மைபெற்ற
இந் நூல்—பதிப்பிக்கப்
பட்டிருக்கிறது.

வித்தியாபுஷண வி. வி. சர்மா.

புமது மகாபாஜா

ஸ்ரீ செலுபார்வதிபாய் மகாமாணியார்

நமது மகாராஜா.

அத்தியாயம் 1

அரச குலம்.

இந்திய நாட்டில், எல்லா அரசர்களாலும் வெகுமதிக்கப்பட்டுக் குடிகள் யாவராலும் போற்றப் பட்டு, வஞ்சிநாட்டின் சிங்காசனத்தை அழகுபடுத்திக்கொண்டிருக்கும் ப்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் இன்றுள்ள சிறந்த மனிதர்களில் வைத்துத் தலைவராக விளங்குகின்றார். அவருடைய அரசகுலமானது தலைமுறைத்தொடர்பின் பெருந்தன்மையால் மகா சிறப்புப் பொருந்தி இந்தியாவில் முதலாவதாகத் தோன்றி நிற்கின்றது.

இந்திய நாட்டிலுள்ள அரசகுலங்களில், வைத்து மிகப் பழைமை வாய்ந்தது இராஜபுட்டானாவில் உள்ளது என்று பொதுவாக மொழிவதுண்டு. ஆனால் மற்ற எந்தக் குலத்திற்கும் இல்லாத அசைவற்றுக்குடிகளைக் காக்கும் நிலைமை திருவிதாங்கூர்

அரசகுடும்பத்திற்கே ஊற்பட்டிருக்கின்றது. நமது மகாராஜாவின் முன்னோர்களாகிய சேரவரசர்கள் கையூக்கத்தினாலும் ஆட்சித்திறமையினாலும் புகழ் லைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். குடிகளும் செல்வச் செழிப்புடன் காலங்கழித்து வந்தனர். உழவர்க ளுடைய முயற்சியால் வளங்குன்றாத நிலங்கள் பயிர் விளைந்து செழிப்புற்று விளங்கின. ஸுறை முகங்கள் எவ்விதச் சாமான்களையும் வாங்குவதற்கும் விற்ப்பதற்கும் தகுதியுடையவைகளாயிருந்தன. கப்பல் வியாபாரிகள் மிகவும் அகன்ற மேல்நாடு களில் தின்று இவ்விடத்தில் வந்திருந்து வர்த்தகத் தொழிலைச் செழிப்புறச் செய்தனர். சமாதானமும் இன்பமும் நாட்டில் எங்கும் விளையாடிக்கொண் டிருந்தன. குடிகள் அனைவரும் அரசனுடைய செங்கோலை நோக்கி வாழ்ந்து வந்தனர். சேரவரசர் களின் நற்குண நற்செய்கைகளைப்பற்றிப் பழைய காலப் பெரும் புலவர்கள் சிறப்பாகப் பாடியிருப் பதுண்டு.

இவ்விதம் சரித்திரப் புகழடைந்த சேரவரசர் களில் ஒருவர் மாபாரதப் போரில் ஒரு பக்கத்திலும் சாயாமல் நடுவு நிலைமை பெற்றுப் பாண்டவர்களுக் கும் களரவர்களுக்கும் உணவுப் பொருள் தயா ரித்துக் கொடுத்தனுப்பியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. இவ்விதம் ஈகை இயல்புடைய பெருஞ்

சோற்றுதயன் என்ற மகாநாஜரவைப் பின்பற்றி வந்த வேந்தர்களில் ஒருவனாகிய சேரன் செங்குட வென் வட இந்தியாவை அடைந்து திக்விஜயம் நடத்தினான். கொடுங்கோளுர் என்னும் இடத்தில் 'பகவதி' தேவியைப் பிரதிட்டை செய்தான். கோளத்தில் எல்லா இடத்திலும் 'பகவதிசேவை' என்று வழங்கப்படும் தேவியின் ஆராதனையைப் பரவச் செய்ததும் இவ்வேந்தனே. பாண்டிய அரசனும் சோழ அரசனும் செங்குட்டுவனுடைய தலைமைக்கு வணங்கி நடந்து வந்ததாகச் சரித்திரம் முறையிடுகின்றது.

அக்காலத்தில் சேரவரசர்களுடைய பெரும் பதவி தெற்கு முதல் வடக்கு இறுதியாக எண்ணாறுமைல் தூரம் பரவியிருந்ததெனப் பழைய நூற்களில் நின்று தெரியவருகின்றது. அரசர்களும், கல்வியறிவும், பின்வரும் துன்பங்களை முன்னறிந்து காக்கும் திறமையும், வலியுடைமையும், செல்வமும், ஆற்றலும், நீதிவல்லமையும் பெற்றவர்களாயிருந்தனர். திருவஞ்சைக்களத்தில் ஸ்திரமாக இருந்துவந்த சேரவரசனுக்கு உதவியாக வடக்கும் தெற்கும் ஒவ்வொரு பிரதிபுருடர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள். இவர்களும் அரசு குலத்தைச் சார்ந்தவர்களே. இப்படிக்கேரளநாட்டின் வடக்குக் கடைசியிலுள்ள கோலத்து நாட்டி

லும் தெற்குக் கண்டசியிலுள்ள பத்மநாபபுரத்திலும் சேர அரசகுலத்தின் இரண்டு கிளைகள் நாளடைவில் நிலைபெற்றன. இவ்விரண்டு கிளைகளிலும் வைத்துப் பத்மநாபபுரத்தில் இருந்துவந்த கிளையானது வஞ்சி அரசவமிசமாக மாற்றம் கொண்டது.

நமது அரசர்கள் வெகுகாலத்திற்கு முன் அயல்நாட்டு வேந்தர்களாகிய பாண்டியர்களுடனும் சோழர்களுடனும் போர் புரிந்து வெற்றியடைந்தார்கள். ஆறுவாமொழிக்கு அடுத்துள்ள சில இடங்கள் சிலபொழுது கைவிட்டுச் செல்லும்படி நேர்ந்ததுண்டு. ஆனால் கைவிட்டுச் சென்ற இடங்களை மறுபடியும் கீழ்ப்படுத்துவதற்கும் சஹ்யமலைக்கு அப்பாலுள்ள சில நாடுகளைக் கைவசப்படுத்தி நெடுநாள் ஆளுவதற்கும் நமது மகாராஜாக்களால் இயன்றது.

சுமார் ஆயிரத்தி ஐந்துநூறு வருடங்களுக்கு முன் நமது நாட்டை ஆண்டிருந்த குலசேகர ஆழ்வார் பொதுவாகத் தென் இந்தியாவுக்கே ஓர் சக்கிரவர்த்தி என்ற நிலையில் இருந்தார். வல்லமை ஈகை அறிவு மனவெழுச்சி முதலிய குணங்கள் எப்பொழுதும் தோன்றி நிற்கும் இயல்புடைய அச் சக்கிரவர்த்தி போர்புரியும் முறைகளிலும் செங்கோன்மையிலும் ஒன்றுபோல வல்லவனாகத்

தோன்றினார். பிறர் பொருட்டுத் தன்னலமிழக்கும் தன்மையுள்ள அவருடைய நடிவுநிலைமை பொருந்தி அரசாளும் குணமும் தெய்வபத்தியும் இன்றும் பிரசித்தி அடைந்தனவே. குலசேகர ஆழ்வார் ஓர் பெரும் திருமால்பத்தகை இருந்தார். அவர் சக்கிரவர்த்திக்குடைய பெருமைகளையும் இன்பங்களையும் எல்லாம் துறந்து ஓர் துறவியாகத் தேச சஞ்சாரம் செய்தார். அவர் பெரிய வித்வானும் புலவருமாக விளங்கினார். அவர் தமிழில் 'திருவாய்மொழி' என்ற துதிநூலையும் வடமொழியில் 'முகுந்தமாலே' என்ற சிறந்த நூலையும் இயற்றியுள்ளார். சொற்களையும் பொருட்சுவையும் பொருந்திய இந்நூற்கள் அவரது தெய்வபத்திக்கு உதாரணமாக விளங்குகின்றன.

கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கொல்லம் ஆண்டை நிறுவி நடப்பில் கொண்டுவந்த உதயமார்த்தாண்டவர்மர் என்ற அரசர், மிகத்திறமையுடையவரும் குடிகள் எல்லோராலும் போற்றப்பட்டவருமாக விளங்கினார். கொல்லவருடம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இரவிவர்ம குலசேகரன் என்ற மன்னன் 'கோளம்பம்' என்று புகழ்பெற்ற கொல்லம் பட்டணத்தில் மிகப் பெருமையுடன் அரசு புரிந்துவந்தார். அவர் பல யுத்தங்களிலும் வெற்றி பெற்றுப் பாண்டியர்களையும்

சோழர்களையும் கீழ்ப்படுத்தித் தென் இந்தியாவில் சங்கிரவர்த்தியாகச் சோபித்தார். பண்டைக்காலம் தெர்டங்கியே புகழ்பெற்ற காஞ்சீபுரத்தில் 'வேகவதி' என்னும் ஆற்றின் கரையில் வைத்து நிகழ்ந்த மகுடாபிஷேகவிழாவில் அவர் சங்கிரவர்த்தி என்னும் பட்டத்தைப்பெற்றார். இந்த முடிசூடும் திருவிழா மறுபடியும் ஸ்ரீரங்கத்திலும் திருவாடியிலும் அதிவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. போர் புரியும் முறைகளிலுள்ள வல்லமையால் எதிரற்றவனாகிய இவ்வேந்தன் இன்றும் 'சங்கிராமதீரன்' (யுத்தத்தில் அஞ்சாதவன்) என்னும் மாற்றப் பெயருடன் அறியப்படுகின்றார்.

அக்காலத்தில் மகம்மதியர்களுடைய படையெடுப்பினால் தென் இந்தியாவில் பலவிதமாகத் துன்பங்கள் நேர்ந்துகொண்டிருந்தன. குடிகள் இந்துமதம் அழிந்துபோய்விடுமென்றுகூட நடுக்கமுற்றார்கள். ஆனால், சங்கிராமதீரன், மகம்மதியர்களுடைய போர்முழுக்கங்களைத் தடுத்து, கோயில்களைப்பழுது பார்த்துச் செவ்வைப்படுத்தி, மதாசிரியர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து, இந்துமதத்தைச் சார்ந்தவர்களைக் காத்துக்கொண்டார். அவர், நீனைத்திராமல் காலகதியடைந்ததால் திருவிதாங்குருக்குச் சஹ்யமலையின் கீழ்ப் பக்கங்களில் இருந்த அரசரிமை சிதைவுற்றது. ஆயின், பிற

காலங்களில் கேரளநாட்டின் தலைவர்களாக விளங்கியவர்கள் நமது மகாராஜாக்களே. கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நமது மகாராஜாக்கள் மறுபடியும் பாண்டிய நாட்டில் தங்களது செங்கோன்மையை நிலைநிறுத்தினார்கள்.

அக்காலத்தில், வள்ளியூர், சேரன் மகாதேவி, களக்காடு முதலியவிடங்கள் செல்வம் மிகுந்து விளங்கின. அன்றிருந்த அரசர்களும் பெரும் பாலும் அவ்விடங்களிலேயே வசித்து வந்தனர். 'பூதலவீரன்' எனப் பட்டம் பெற்ற உதயமார்த் தாண்டவர்மர் என்ற மகாராஜா சோழ குலத்தில் பிறந்த ஓர் அரசகுமாரியை மணம் புரிந்து கொண்டார். இவரைப் 'புலமார்த்தாண்டவர்மர்' என்று அழைப்பதுண்டு. இந்த மகாராஜாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் விஜயநகர ராஜ்யத்தில் நின்று வந்த படைகளுடன் ஓர் பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. இப்போரில் வெற்றியடைந்தது யாரென்றும் தோல்வியடைந்தது யாரென்றும் உள்ள வரலாறு தீர்மானமில்லாமல் தர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. வெளிநாட்டாராகிய சரித்திர நூலாசிரியர்கள் விஜய நகர சேனை வெற்றியடைந்ததாக வெளிப்படையாக முறையிடுகின்றனர். ஆனால், அது உண்மையல்ல. வெற்றியடைந்தது நமது சேனையும், தோல்வியடைந்தது பெருமையுடன் அஹங்க

ரித்து திக்விஜயம் நடத்துவதற்காகப் புறப்பட்டு வந்த 'வடுகர்'களும் ஆவர் என்பது இப்பொழுது தெளிவாயிருக்கின்றது. வடுகர்கள் இரண்டாவதும் போர் புரியத் தலைப்பட்டனர். அப்பொழுதும் திருவிதங்கூரே வெற்றியடைந்தது. மிகப் பழைய காலம் முதல் திருவிதங்கூர் மகாராஜாக்கள் அஞ்சாத நெஞ்சம் உடைய வர்களாகவும் குடிகளிடத்து அதிக அன்புடைய வர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. யுத்தத்திறமையிலும் அரசு புரியும் வல்லமையிலும் நமது அரசர்கள் ஒப்பற்றவர்களாக விளங்கினார்கள். அவ்விதமிருந்த முன்னோர்களுடைய அறிவாற்றல்களும், விரைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை முதலிய குணங்களும், குடிகளிடத்து அளவற்ற அன்பின் பெருக்கமும் நமது அரச குலத்தில் தலைமுறைத் தொடர்பாகத் தெளிந்து தோன்றி இப்பொழுது உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருக்கின்றன.

இப்பொழுது நமது மகாராஜாக்களிடம் தெளிவாகக் காணும் நீதியறிவும் நடுவு நிலைமையும் அன்றிருந்த அரசர்களிடத்திலும் இயல்பாக இருந்தன. அவர்கள் பற்பல சாதிகளிலும் மதக் கொள்கைகளிலும் உட்பட்டிருந்த எல்லாக் குடிகளையும் நேசித்துவந்தார்கள். பிற நாட்டாரா

சிய தொழிலாளிகளும் பிறமதத்தைச் சார்ந்த பல சாதியாரும் பண்டைக்காலம் தொடங்கியே திருவிதாங்கூரில் வசித்துவந்தனர். அவர்கள் கிறைஸ்தவர்களுக்கும் மகம்மதியர்களுக்கும் ஆராதனை நடத்துவதற்காகப் 'பள்ளி' கள் கட்டிக் கொள்வதற்குப் போதுமான இடங்களை அளித்துவந்தனர். கீழ்சாதியாருடைய மேல் சுமத்திவந்த வரிகளை இளைத்துக் கொடுத்தனர். சில சாதியாருக்குக் கோயில் நடையில் செல்லுவதிலும் பொதுக் கிணறுகளைத் தொடுவதிலும் இருந்த இடையூறுகள் நீங்கின. இவ்விதம் அரசர்கள் கைக்கொண்டிருந்த நடுநிலைமை, தொழிற்களுடையவும் வர்த்தகத்தினுடையவும் முன்னேற்றத்திற்குத் துணையாக நின்றது. வெகுநாளாக மேல்நாட்டுடன் நடந்துவந்த வர்த்தகத் தொழில் உயர்வுற்றது. கொல்லவருடும் எட்டாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்துடன் போர்ட்ரிகிஸ்காரர்கள் வர்த்தகத் தொழிலுக்காகத் திருவிதாங்கூரில் 'பண்டகசாலை'களைத் தாபித்தனர். அதிக தாமசமன்னியில் லந்தக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் இவ்விடத்தில் வந்துசேர்ந்தனர். விழிஞமும் அஞ்சு தெங்ஙும் குளச்சலும் அவர்களுடைய முக்கிய இடங்களாயின. பிறநாட்டாருடைய வரவுக்குப் பிறகு இவ்விடத்தில் நாட்டுத் தலைவர்களின் பலம்

குன்றியது. இராஜாதிகாரம் முறையாக மேற்பட்டது. அரசர்களும் சுதந்திர நிலையில் மதிப்புடன் அதிகாரம் செலுத்தத் தலைப்பட்டனர்.

கொல்லவருடும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வஞ்சி அரசகுலத்தில், சரித்திரப் பிரசித்தியும், அசைவில்லாமல் குடிகளைக் காக்கும் நிலைமையும், தலைமுறைத் தொடர்புடன் ஒங்கி விளங்கும் புகழும், குடிகள் அனைவருடைய ஆதரவும், வெகுமதியும் பெற்ற ஊக்கமுள்ள ஓர் மகாராஜா பிறந்தார். இவரே மகானாகிய மார்த்தாண்டவர்மர். இவர், இடைக்காலத்தில் சக்திகுறைந்திருந்த இராஜ்யத்தை உயிர்ப்பித்தார். இராஜ்யத்தின் எல்லைகளைப்பரவச் செய்து திருவிதாங்கூரின் வருங்கால சரித்திரத்தை எளிதான வழியிற் போகச் செய்தார். இவர் அயல் நாட்டரசர்களைப் போரில் வென்று அவர்களுடைய இராஜ்யங்களைக் கீழ்ப்படுத்தினார். உயர்ந்த மாதிரியிலுள்ள ஆட்சிமுறைகளை ஏற்படுத்தினார். இராஜ்யத்தை ஸ்ரீபத்மநாபப் பெருமாளுக்குத் 'திருப்படிதானம்' செய்து 'ஸ்ரீபத்மநாபதாஸன்' என்ற பெயரைப் பெற்றார். இவர் சஹ்யமலையின் கீழ்ப்புறம் சென்று கர்ணாடிக் நவாபின் சேனைகளைப் பலதடவை தோற்கச் செய்தார். கேரளநாட்டை அடக்கி ஆளுவதற்கும், இவ்விடத்திலுள்ள செல்வங்களையெல்லாம் கைவசப்படுத்திக்

கொண்டு போவதற்கும் ஆக வந்த டச்சுகாரர்களை ஓடவைத்தார். திருவிதாங்கூர் அரசுகுலத்திற்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் அதிகநேசத்திற்கு அடிப்படையாயிருந்தவர் இவரே. இவர் உழவும் வர்த்தகமும் செழிப்பையடையச் சோம்புதல் இன்றி முயன்றார். இராஜாதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தினார். சரித்திர நூலாசிரியர்கள் இம்மகானுக்கு 'இப்பொழுதுள்ள திருவிதாங்கூரை நிறுவியவர்' என்ற புகழையளித்துள்ளார்கள். அரசனுடைய கட்டளையைத் தலையிற் சுமந்து ஓய்வின்றி முயற்சி செய்யத்துணிவுகொண்ட பல அமைச்சர்களுடைய தன்னலமற்ற உழைப்பு, இம்மகாராஜாவுக்குக் கிடைத்தது. இவர்களில் தளவா இராமய்யருடையவும் அய்யப்பன் மார்த்தாண்டப் பிள்ளையுடையவும் பெயர்கள் சரித்திரத்தில் முக்கியமாகக் காணப்படுகின்றன.

மார்த்தாண்டவர்ம மகாராஜாவின் மருமகனாகிய இராமவர்ம மகாராஜா நாற்பது வருடகாலம் அரசாட்சி புரிந்தார். இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களுடன் உள்ள நேசம் முன்னையினும் மிகுவதாயிற்று. மரணமடைவதற்குக் கொஞ்சம் முன் மார்த்தாண்டவர்மர் மருமகனைத் தம்பால் அழைத்து இரண்டு போதனைகள் கற்பித்துக் கொடுத்தார். அவைகளில் முதலாவது 'திருப்படிதான'

த்தில் உள்பட்டிருக்கும் கடமைகளுக்கு எவ்வித இடையூறும் வருத்தக் கூடாது என்பதும், இரண்டாவது ஆங்கிலேயர்களிடத்துள்ள நேசத்தை மேன் மேலும் வளர்த்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதும் ஆகும். மருமகன் மாமன் கற்பித்த இப்போதனைகளில் நின்று அணுவேனும் மாறவில்லை. மட்டுமல்ல, அவர் ஆங்கிலேயர்களுடைய எதிரிகளுடன் போராடி அவர்களுடைய சாம்ராஜ்யத்தை நிலைநிறுத்துவதில் மிக்க உதவிபுரிந்தார். ஹைதராலியுடன் பரிட்டிஷன்காரர்கள் தொடர்ந்து நடத்திய போரில் இம் மகாராஜாவின் சேனைகள் தென் இந்தியாவில் பல இடங்களிலும் சென்று ஆங்கிலேயர்களுக்குத் துணை புரிந்தன. அன்று அவர்களுக்கு நமது மகாராஜாவைத் தவிர சொல்லத் தகுந்த மற்ற உதவுவார் ஒருவரும் இந்நாட்டில் இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த படையெடுப்புக்களைப் பற்றிச் சேனைத்தலைவர்களும் மற்றும் எழுதி வைத்திருக்கும் உட்கருத்துக்களையும் சரித்திர உடம்பாடு பெற்றுள்ள செப்திகளையும் வாசித்துப் பார்த்தால் இக்கார்யங்கள் யாவும் வெளிப்படையாக விளங்கும்.

மகாராஜாவினுடைய அசைவற்ற தீர்மானத்தால் வெகுளிகொண்ட டிப்பு சுல்தான் நமது நாட்டில் படையெடுக்கலாயினன். ஆனால், இராஜா

கேசவதாஸ்ஸின் தலைமையின் கீழ் முன்னேற்றம் கொண்ட வஞ்சிநாட்டு யுத்தவீரர்கள் வீர முழக்கத்துடன் ஏறிவந்த மைசூர்ச் சேனையை வென்று ஓட்ச் செய்தனர். இவ்வாறு வெற்றியடைந்த திருவிதாங்கூர்காரர்களைத் தோற்கச்செய்து இராஜ்யத்தைப் பாலை நிலமாக்கி விடவேண்டுமென நினைத்து வலியுடைய சேனையைத் திரட்டிக் கொண்டு நமது எல்லையைக் கடந்து வந்து அழிமதிகள் நடத்திய சுல்தானுடைய படைக்கு மறுபடியும் தோற்று ஓடவேண்டியதாகவே நேர்ந்தது.

திருவிதாங்கூரை வெளிநாட்டு எதிரிகளில் நின்று காத்துக்கொள்ளுவதாக ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அதற்காக அவர்களுக்கு ஏற்படும் செலவைக் கொடுத்துக் கொள்ளுவதாகவும், மகாராஜா சம்மதித்தார். இந்த உடம்படிக்கையானது இப்பொழுதும் உறுதியில் இருப்பது இருபக்கத்தாருக்கும் நல்லதாகும். ஆனால், சுல்தானுடன் நடத்திய யுத்தவகையில் ஏற்பட்ட செலவைக் கணக்கிட்டது தவறி விட்டதென்றும், உடம்படிக்கைப்படித் திருவிதாங்கூர் அவ்வளவு பணம் செலுத்தவேண்டியதில்லையென்றும், மகாராஜாவும் மந்திரியும் வாதஞ் செய்தார்கள். இதனால் விளைந்த பிணக்குகள் சிறுவராகியபாலராம

வர்ம மகாராஜாவின் காலத்தில் நாட்டில் பெரும் குழப்பத்தை உண்டிபண்ணின. ப்ரிட்டிஷ் ரஸிடெண்டாகிய மேஜர் மக்காளி பணம் முழுவதும் வசூலாக்கிவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டார். வரிகளைப் பிரித்தும் கடன் வாங்கியும் சுமந்த தொகைகள் செலுத்தப்பட்டன. ஆயினும், ரஸிடெண்டு பாக்கியையும் உடன் செலுத்தவேண்டுமென்று பிடிவாதம் கொண்டார். வேலுத்தம்பி தளவா பணம் செலுத்த வாய்தா வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். ரஸிடெண்டு, வேண்டுகோளுக்கு இணங்காததால் யுத்தம் நடத்தவேண்டியதாக நேர்ந்தது. ஆனால், தளவா தற்கொலை புரிந்து கொண்டது, நாட்டில் குழப்பம் தீர்ந்து சமாதானம் உண்டாகக் காரணமாயிற்று. பாலராம வர்ம மகாராஜா, வேலுத்தம்பி ஆங்கிலேயர்களுடன் போர் நடத்தியது தனது உடம்பாடுடன் அல்லவென்று ஈஸ்டி இந்தியா கம்பெனியாரை நம்பச் செய்தார். ஆனதால் அவர்களுடன் பெற்ற நேசம் குறையவில்லை.

இவ்விதம் நாட்டில் சமாதானம் ஏற்பட்டதாயினும், அன்று முதல் ப்ரிட்டிஷ் ரஸிடெண்டு களுக்கு ஆட்சிக்கார்யங்களில் கையிட அதிகாரம் கிடைத்தது. அரசன் திடீரென்று நாடுநீங்கியதாலும், சிறுமிகளாகிய இரண்டு ராணிமார்களு

டைய ஆட்சி ஏற்பட்டதினாலும் திவான்ஜிகள் நடத்த வேண்டிய பல கார்யங்களையும் ரசி டெண்டிகள் ஏற்றெடுத்து நடத்தலானார்கள். 'கர்ப்பஸ்ரீமான்' ஆகிய ஸ்வாதிதிருநாள் மகாராஜா வின் ஆளுகையின் தொடக்கம் குடிகளுக்கு நன் மைகளையளிக்கும் ஏற்பாடுகளால் புகழ்பெற்றிருக் கின்றது. ஆனால் இம்மகாராஜா அவசியமின்றி ரஸிடெண்டை வணங்காததால் அவருக்குத் தனது ஆட்சிக்காலத்தின் பிற்பகுதி வெறுப்புடன் கழிக்க வேண்டியதாயிற்று. நீதிமன்னனாகிய உத்தரம் திருநாள் மகாராஜாவின் காலத்தில் ப்ரிட்டிஷ் இந்தியாவிலுள்ள ஆட்சிமுறைகள் திருவிதாங் கூரில் முறையாக ஏற்பட்டன. அவருடைய மரு மகனாகிய ஆயில்யம் திருநாள் மகாராஜா திருவி தாங்கூருக்கு இந்தியாவிலுள்ள 'மாதிரி இராஜ்யம்' என்ற புகழை உண்டாக்கிவைத்தார். மனவெ முச்சியுடைய ஸ்ரீவிசாகம் திருநாள் அவருடைய அரசாட்சி முறைகளையே பின்பற்றிவந்தார். நாட் டுக்கு மிகவும் நன்மையைப் பெருக்குமெனக் குடிகள் ஆசைகொண்டிருந்த அவருடைய அரசாட்சி ஐந்து வருடங்கள் தானிருந்தது.

அவருடைய மருமகனாகிய ஸ்ரீமூலம் திருநாள் மகாராஜா நாற்பது வருடகாலம் வஞ்சிநாட்டின் சிம்மாசனத்திற்கு அலங்காரமாக விளங்கினார்.

இன்று திருவிதாங்கூரில் காணப்படும் செல்வச் செழிப்பிற்கு முதற்காரணம் இம்மகாராஜா என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவர் குடிசளுடைய நன்மையில் அதிகநோட்டம் கொண்டிருந்தார். கேரள நாட்டிலும் மற்றும் பெயர் பெற்ற அநேகப்பேர்கள் அமைச்சர்களாக இவரையனுதி இவருடைய கட்டளைப்படி நாட்டிற்கு நன்மையைப் பெருகச் செய்தனர். காட்டு மிருகங்கள் ஓடி வீணையாடுவதற்குத் தகுதியுடைய காடுகள் பயிர் செழித்து காணப்பட்டன. இராஜபாதைகளும் 'தோடு'களும் அதிகப்பட்டன. சர்க்காரில் வந்துசேரும் பொதுப் பொருள் பொது நன்மைக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. ரஸ்தாக்களும் கல்விச்சாலைகளும் வைத்தியசாலைகளும் நாடெங்கும் நிறைந்தன. சர்க்கார் கார்யங்களில் ஐனப்பிரதிநிதிகளுக்கு இதுபோன்ற மற்ற இராஜ்யங்களில் ஓரிடத்திலும் இல்லாத உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் அரசனருளால் சிடைத்தன. மகாராஜா நாட்டையும் கடவுளையும் சேவித்துக் காலம் கழித்துவந்தார். அவர் தமது அறுபத்தேழாவது திருவயதில் இகலோக வாழ்க்கையைத் துறந்தார். அதன் பரீட்சித்திரைதிருநாள் பாலராமவர்ம மகாராஜா அரசரிமை பெற்றார்.

அத்தியாயம் 2.

திரு அவதாரமும் இளமைப் பருவமும்.

குடிகளுடைய பாக்கியம் வடிவு பெற்று உதித்தவாறு, ப்ரீசித்திரைத் திருநாள் மகாராஜாவின் தாயாராகிய ப்ரீசேது பார்வதிபாய் மகாராணியார் 1072-அமாண்டு பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே நுட்பமான இயற்கையுணர்வும் மேன்மையான அறிவும் ஆட்சிவல்லமையும் இராணியாரிடம் வெளிப்பட்டன. அவருடைய அறிவு நாளுக்குநாள் முதிர்ச்சியுற்றது. எல்லா நூல்களும் அவருடைய மன நுண்மைக்கு அடிமைப்பட்டன. அவருக்கு நாட்டுவரலாறுகளும் சங்கவரலாறுகளும் மற்றும் எளிதில் வசப்பட்டன. சங்கீதம் முதலிய கலைகளில் அவருடைய வல்லமை மிகப்புகழையடைந்தது. சுதேசப்பற்று அவரிடத்து அணியாக விளங்கிற்று. 1082-அமாண்டு சித்திரைமாதம் அவருக்கு ‘பள்ளிக்கெட்டு’த் திருமணம் மிக்க விமரிசையுடன் கொண்டாடப்பட்டது. மணவாளர், கிளிமானூர் அரண்மனையைச் சார்ந்தவரும் உயர்ந்த பரீட்சையில் தேறியவரும் ஆகிய இரவிவர்ம கோயித்தம்பிரான் ஆவர். அழகிய மண

வாழ்க்கையுடன் ஐந்து ஆண்டுகள் சென்றதும், வஞ்சிநாட்டின் கற்பகக் கொடியாகிய இராணியார் கர்ப்பம் பெற்றனள். அதே வருடம் ஆனிமாதம் 'திருக் காப்பு' அடியந்திரமும், 1088-ம் மாண்டு ஆவணிமாதம் சீமந்தச் சடங்கும் பழைய வழக்கப்படி நன்றாக நடந்தேறியன. குடிகள் எல்லோரும் மனமகிழ்ச்சி பூண்டனர்.

திருவிதாங்கூரில் குடிகள் அனைவருக்கும் 1088-ம்மாண்டு அற்பசி மாதம் 22-ம் தேதி, ஓர் நல்ல நாளாக விளங்கிற்று. அன்று இரவில் பூரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் திருவவதாரம் செய்தார். மகாராஜாவின் திருவவதாரம் நாட்டுக் குடிகளுக்கும் அரசகுலத்திற்கும் இதற்கு முன் இல்லாத மன மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. ஏனென்றால், 1046-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அன்றுவரையிலும் அரசகுலத்தில் ஓர் குழந்தை பிறக்கவில்லை. 1036-ம்மாண்டு சாவடைந்த மகாராஜாவின் காலத்தில் நடைபெற்ற தத்தினால் அரசவம்சத்திற்கு உறுதியான மக்கள் நிலைபெறுவதற்குரிய நன்மைகளொன்றும் ஏற்படவில்லை. 'அன்று தத்தெடுக்கப்பட்ட இளைய ராணியாருக்கு தேகதிடமும் அழகும் நல்லொழுக்கமும் புத்திக் கூர்மையும் மற்றெல்லா நன்மைகளும் உடையவராகி மூன்று புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள். ஆயினும்,

அவர்கள் எல்லோரும் முப்பதும் முப்பத்தைந்தும் வயதுள்ள நல்ல பிராயத்தில் சாவடைந்தனர். அதன் பிறகு, ஸ்ரீமூலம் திருநாள் மகாராஜா பின் துணைக்கும் பின் ஆளுகைக்கும் மருமக்களில்லாமல் மிகவும் துன்பமுற்றார். குடிகளுக்கு அளவற்ற ஆசைமடுப்பும் வருத்தமும் இருந்தன. இவ்விதம் வெகுநாள் துன்பமுற்ற அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் ஓர் பேரருளாக நற்பொழுதில் சிங்காசனத்திற்கு உரிமையுடைய அரசிளங்குமரன் பிறவி பெற்ற செய்தியானது, தண்மையுடைய இளங்காற்றைப் போலக் குடிகளுக்கு ஆறுதலையுண்டிபண்ணியது. சேதுபார்வதிபாய் இராணியாருக்கு யவ்வனப்பருவம் தொடங்கியும் சிறுமைப் பருவம் நீங்காத பிராயத்தில், திருவிதாங்குருக்கும் கேரள நாட்டுக்கும் மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டுக்கே மேன்மையைப் பெற வழி காண்பிப்பவரும் உலகத்திற்குத் திவ்யச் செல்வமும் ஆகிய ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா வஞ்சிகுலமாகும் பால்கடலில் உதயம் செய்தார். மருமகனுடைய உதயமானது ஸ்ரீமூலம் மகாராஜாவுக்கு, அரச குலத்தின் பின்தொடர்பைப் பற்றி இருந்த எவ்வித ஐயங்களையும் அகற்றியது. அவர் இன்பக் கடலில் முழுகி மனத்தை ஸ்ரீ பத்மனாபப் பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் சேர்ப்பித்தார். அருமை

மருமகன் பிறந்த இன்பச் செய்தியைப் பரவச் செய்யும் தந்திவார்த்தைகள் திசைகளை அளாவிப் பறந்தன. குடிகள் கூட்டம் கூட்டமாக மேளதாளங்களுடனும் விளக்குகளுடனும் சந்தோடமாகச் சத்தமிட்டுக் கொண்டு இராஜபாதைகளில் வந்து நிறைந்தார்கள். வெகுநாள் இருளில் அசைவற்று இருந்தவர் சூர்யோதயத்தைக் காண விரும்புவதைப் போலக் குடிகள் அரசிளங்குமரனுடைய திருமுகம் கண்டு களிக்கப் பேராசை கொண்டனர். பெருந்தன்மையுடைய அம்மை மகாராணியார் மறுநாள்முதல் குடிகளுடைய ஆசை நிறைவேறும்படிக்கட்டளையிட்டார். ஸ்ரீமூலம் திருநாள் மகாராஜாவும் இத் தீர்மானத்தில் மகிழ்வுற்றார். குடிகள் அரசிளங் குமரனைக் கண்டு மனம் களித்தனர். கண்டு திரும்பும் பிரஜைகளுடைய முகங்கள் சமாதானத்துடனும் இன்பமுடனும் சோபித்தன. ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜாவின் திருவவதாரத்தால் நாடு முழுவதும் தெளிந்து காணப்பட்டது. முக்கியமான கோயில்களிலெல்லாம் ஆராதனைகளும் உணவளிப்பும் பெரிய மட்டில் நடைபெற்றன. பற்பல சாதியையும் மதத்தையும் சார்ந்த குடிகள் எல்லோரும் மகாராஜாவின் நீடித்த வாழ்நாளுக்கும் செல்வச் சிறப்பிற்கும் ஆகக் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டனர். இன்பச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும்

தந்திகளும் எழுத்துக்களும் அரண்மனையிலும் 'தேவாரத்து கோயிக்கலி'லும் குன்றாக வந்து திரண்டன.

1088-ராமாண்டு சித்திரைமாதம் 10-ாம் தேதி அரசிளங்குமரனுக்குப் பேரிடு கலியாணமும் சோ லாட்டல் சடங்கும் மகிழ்வுடன் கொண்டாடப்பட்டன. அன்றைத்தினம், ஸ்வாதி திருநாள் பிறந்து நூறுவருடம் நிறையும் புண்ணியநாளும் ஆயிருந்தது. சடங்குகள் 'தேவாரத்து கோயிக்கல்' என்ற இடத்தில் வைத்து நடைபெற்றன. தலைநகரில் அழகிய பல அரண்மனைகள் இருந்தாலும் சடங்குகள் யாவும் முன் வழக்கப்படி குடும்ப வீடாகிய தேவாரத்து கோயிக்கலில் வைத்தே நடந்துவருகின்றன. பல மகாராஜாக்களுடையவும் மகாராணிமார்களுடையவும் அருளினாலும் பரம்பரையின் சிறப்பாலும் அருள்பெற்ற இந்த இடத்தில் அடியந்திரத்திற்கு வேண்டியவை எல்லாம் அரசனுக்குப் பொருத்தமான மட்டில் தயார் செய்யப்பட்டிருந்தன. யானைகளும் குதிரைகளும் பட்டாளங்களும் மற்றும் தேவாரத்து கோயிக்கலின் உள்ளூரும் வெளியும் கூடி நின்று திவ்ய முகூர்த்தத்தின் மேன்மையை வெளிப்படுத்தின. அரச குடும்பத்தின் சுற்றத்தார் ஆகிய க்ஷத்திரியத்தலைவர்களும் சாஸ்திர அறிஞர்களாகிய அந்தணர்க

ளும் உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களும் முன்னாடியே வந்திருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட சமயத்தில் ஸ்ரீமூலம்திருநாள் மகாராஜா தேவாரத்து கோயிக்கலில் எழுந்தருளி, சோறுட்டல் நடத்துவதற்காகத் தயார் செய்திருந்த 'கண்ணாடித்தள'த்தில் வந்து கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்தார். அமர்ந்ததும் ஸ்ரீபத் மநாபப்பெருமானை உள்ளத்தில் நினைத்துக் கொண்டு அரசிளங்குமரனைக் கைகளால் எடுத்துத் தமது மடியில் இருக்கச் செய்தார். இவ்விதம் கொஞ்சநேரம் இன்பமுற்றபின், மகாராஜா அரசிளங்குமரனுக்கு 'ஸ்ரீராமவர்மர்' என்ற பெயரிட்ட பிறகு, தமது கைகளால் உணவையெடுத்து ஊட்டினார். முன் வழக்கப்படி கொச்சி மகாராஜா முதலிய மகான்களுடைய மரியாதைகள் நடந்தன. அந்தணர்களுக்கு எல்லார்க்கும் ஒப்பப் பூரி தட்சிணையும் விருந்துச் சாப்பாடும் கொடுக்கப்பட்டன. மகாராஜா பலருக்கும் தகுதிப்படி பரிசுகள் அளித்தார்.

1089-அமாண்டு அற்பசிமாதம் 17-ாம் தேதி 'படியேற்ற' விழா நடைபெற்றது. அரசகுலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஸ்ரீபத்மநாபப்பெருமாள் கோயிலில் சென்று அங்குள்ள 'ஒற்றைக்கல்மண்டப'த்தில் ஏறி நடத்தும் ஓர் ஆராதனை, 'படியேற்றம்' என்ற பெயரினால் வழங்கப்படுகிறது. காலையில்

ஆற்றிங்ஙல் இளையமகாரணியார் அரசிளங்குமரனுடன் கோயிலில் எழுந்தருளிஞர். ஆற்றிங்ஙல் மூத்தராணியார் அவ்விடம் வந்து அரசகுமரனைக் கையால் எடுத்து ஸ்ரீமுகமண்டபத்தில் படுக்கவைத்துத் திரும்பவும் அவ்வாறே கையிலெடுத்து 'வட்டகப்ரசாத'மும் (சிறு கிண்ணத்தில் வைக்கப்பட்ட தீர்மால்யம்) பெற்றுக் கீழ் இறங்கினார். கோயிலுக்குள் உள்ள எல்லா தேவர்களையும் வணங்கிக் 'காணிக்கை'யும் இட்ட பிறகு, அடுத்துள்ள மற்றக் கோயில்களிலும் சென்று வணங்கிப் பிரசாதம் பெற்ற பின், தேவாரத்து கோயில்கலுக்குத் திரும்பிச் சென்றார். அதே மாதம் 13-ாம்தேதி அரசகுமரனுடைய வருடப்பிறப்புநாள் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அரசுக்குரிமையுள்ள இராஜகுமாரன் ப்ரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டின் உடம்பாடுடன் இளவரசராக விளம்பரம் செய்யப்பட்டார். இளவரசர் தாயார் மகாரணியாருடன் 'வடக்கேக் கொட்டாரம்' என்ற அரண்மனையில் எழுந்தருளி வசித்துவந்தார்.

தாயார் மகாரணியார், இளவரசர் முறையாகச் செல்வமுடன் வளர்ந்துவருவதையும், அதற்கேற்ப அவருடைய அறிவின் நுட்பத்தையும் கண்டு மனக்களிப்புற்றனர். இளவரசரை கண்டு மனம் களிப்பதில் மகாராஜாவும் அதிக விருப்ப

முடையவராக இருந்தார். தனது அன்புக்கு இருப்பிடமாகிய குடிகள் வருங்காலத்தில் தக்க தலைவனையடைவர் என்ற எண்ணம் அவருக்குத் தேறுதலையும் இன்பத்தையும் அளித்தது. இவ்வாறு சுமார் நாலு வருடம் சென்றதும், 1092-அமாண்டு புரட்டாசி மாதம் சேதுபார்வதிபாய் மகாராணியார் ஸ்ரீ கார்த்திகைத் திருநாள் இராஜகுமாரியைப் பெற்றெடுத்தனர்.

1097-அமாண்டு பங்குனிமாதம் 9-ாம் தேதி உத்தராமம் திருநாள் ஸ்ரீ மார்த்தாண்டவர்ம இளையராஜாவும் பிறந்தார். இவ்விதம் அரசகுமாரர்களாலும் அரசகுமாரியாலும் அழகிய அரண்மனையில் ஸ்ரீசேதுபார்வதிபாய் மகாராணியார் பொங்கிய இன்பமுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். நல்லாழிஞல் அரசகுலமாகும் மரம் தழைத்து வளர்ந்து வருவதைக் கண்ணுற்ற கிழவராகிய ஸ்ரீமூலம்திருநாள் மகாராஜா மிகவும் தேறுதலடைந்தார். குழந்தைகளிடம் அன்பு பெருகிய தாயார் மகாராணியார், அவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுதலில் அதிகநோக்கம் கொண்டனர்.

எழுத்துக்களும் சொற்களும் விரைவாகக் கற்றுத் தெளிந்த இளவரசர் மிகவும் சுருங்கிய நாட்களுள் வாசகபாடங்களைக் கசடறக் கற்கத்

தொடங்கினார். மலையாளத்தில் பொது அறிவைப் பெற்ற அவருடைய புத்தி வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஊக்கமுடன் பதிந்தது. படித்த பாடங்களின் கருத்துக்களை அமைத்து இனிமையாகப் பேசும் திறமையும் இவர்பாற் காணப்பட்டது. தாம் படிக்கப் புகுந்த நூல்களின் கருத்துக்களை ஆசிரியர்களிடம் வலிந்து சென்று ஊன்றிக் கேட்கும் தன்மையை அவர் பெற்றார். இவருடைய அறிவின் முதிர்ச்சியைக் கண்ட தாயார் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மட்டுமல்ல, படம்வரைதல் போட்டோ பிடித்தல் முதலிய ஏனைய கலைகளிலும் அவருக்கு இருந்த இயற்கையுணர்வு பெருகுதலுற்றது. அவர் இலக்கண இலக்கிய நூற்களிலும் சங்கீதத்திலும் ஒன்றுபோலக் கலைமகளின் திருவருளைப் பெற்றார். அவருடைய நோக்கங்கள் பற்பல வழிகளிலாகச் சென்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் ஊக்கமளித்து அறிவை உயர்த்துவதில், யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள்ளும் இயல்பினர்களாகிய ஆசிரியர்கள் செய்த முயற்சி, தாயாருடைய சோம்புதலற்ற மேற்பார்வையால் மிகப் பயனளித்தது. தாயார் மகாராணியார் போதனை முறைகளை எடுத்துக் காட்டி கல்வி கற்பிப்பதில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவி செய்துவந்தனர். சங்கீதத்திலும் பிறநூற்களிலும் புகுந்திருக்கும் உட்கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கிக் கற்பித்து

வந்தனர். சரீர சக்தியை வளர்ப்பதற்குரிய பயிற்சி முறைகளைப் போதனை செய்தார். இளவரசருடைய புத்தியாகிய மரம் தாயாரின் அன்பார்ந்த போதனை வருஷத்தால் தழைத்து வளர்ச்சியுற்றது. ‘ திருவி தாங்கூர் இராஜ்யம் பெருமையை மேவி மேன்மையை அடையவேண்டும். தனது அருமை மைந்தனின் சிறந்த ஒழுக்கங்களாலும் ஆட்சித்திறமையாலும் இப்பயனைப் பெறவேண்டும். பிறருதவியின்றித் தாமே சிந்தித்துக் கார்யங்களைத் தீர்மானிக்கப் புதல்வனுக்கு வல்லமை ஏற்படவேண்டும் ’ என்றிவ்வாறெல்லாம் தாயார் பேரவாக் கொண்டனர். இவ்விதம் கல்வி பயின்று வருவது எவ்விதத்திலும் நல்லதென்று ஸ்ரீமூலம்திருநாள் மகாராஜாவும் திடநம்பிக்கை கொண்டார்.

1099-ராமாண்டு ஆடிமாதம் நாட்டில் பல துன்பங்களும் ஏற்பட்டன. மழை பருவம் தவறி அதிகமாகத் தொடர்ந்து பெய்தது. நாட்டின் பல பக்கங்களிலும் வெள்ளம் பொங்கிப் பயிர்கள் அழிந்தன. இராஜபாதைகள் தகர்ந்தன. சாவடைந்த ஆடு மாடுகள் நீரில் ஒழுதிப் போயின. குடிகள் அதிகமாக மரணமடைந்தார்கள். நாள் செல்லுந்தோறும் மழை ஓய்வின்றிப் பெய்து கொண்டிருந்தது. உணவுப் பொருள் இல்லாமல் சாதுக்கள் வருந்தினார்கள். தங்குவதற்கும் இடமில்லாமல் ஆயிற்று. இத்தகைய பாக்கியக்கே

டின் இடையில் ஸ்ரீ மூலம்திருநாள் மகாராஜா பரமபதமடைந்தார். அவருக்குச் சரீரசுகம் குன்றக் காரணம் அவருடைய அறநெறி தவறுதுள்ள வாழ்க்கையே. ஆடிமாதம் அமாவாசியை நாள் அவருக்குச் சரீரசுகம் சிறிது குறைவாகத் தோன்றியது. வைத்தியர்கள் நீராடக்கூடாதெனத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அறநெறியில் மனக்கட்டுடைய மகாராஜா வைத்தியர்கள் சொல்லே மீறி வழக்கம்போல் குளித்துப் பித்ருக்களுக்கு மந்திர நீரும் இறைத்தார். உயர்ந்த பதவியைப் பெற்றவர்— அதிலும் ஸ்ரீ பத்மநாபதாஸன்— குடிகள் மேற்கொள்ளவேண்டிய குணங்களுடன் விளங்கும் அரசன், நாள்ச் சடங்குகளைத் தவறி இருப்பது சரியல்லவென்பதை உணர்ந்த மகாராஜா, தமது உடம்பைக் கருதாமல் சாஸ்திரவழியிலுள்ள சடங்குகளை நடத்தலானார். அதனால் ஏற்பட்ட சௌக்கியக் குறைவு சுரநோயாக மாற்றம் கொண்டது.

நோயைத் தடைய வைத்தியர்களால் இயல்வில்லை. மேன்மேலும் அபாய நிலைமை அதிகமாகத் தோன்றியது. ஆடிமாதம் 23-ாம்தேதி நடு இரவில் மகாராஜாவுக்கு நோய் மூர்ச்சையுற்றது. இருளையும் மழையையும் பொருள்படுத்தாமல் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கோட்டையினுள் புகுந்து

கூடி நின்றார்கள். அவர்களுடைய ஆசைகள் யாவும் மடுத்தன. அத்தடவை மகாராஜா நோயில் நின்று சுகம் பெறுவார் என்று எண்ணிப் பலரும் ஆறுதலடைய முயன்றார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் விபரீதமாயிற்று. திவான் மிஸ்டர் ராகவய்யா ஆஸ்திரேலியன் உட்புகுந்து செய்தியை வெளியிட்டார். தீரனாகிய மந்திரியின் நா உழன்றது. கண்ணீர் தாரைதாரையாக வழிந்தது. இச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற சிலர் வாய்விட்டு அழுதனர். மற்ற சிலர் உச்சத்தில் கூக்குரலிட்டனர். ‘புரீபத்மநாபப் பெருமானே! கடவுளே! இப்படியும் வந்துவிட்டதே!’ என்ற அழுகையொலிகள் வாணைப் பிளந்தன. அரண்மனையினுள் நிகழ்ந்த செய்தி சொல்லுதற்கில்லை. அழுகைச் சத்தமின்றி மற்றொன்றும் கேள்பதற்கில்லை. இராணிமார்களுடைய வருத்தத்தைக் கண்ணுற்ற சேவகர்கள் விம்மியழுதார்கள். ‘எங்கள் மகாராஜா வே! அடியர்களுக்கு இனி யாருண்டு’ என்ற முறைவிளி அவர்களுடைய நெஞ்சத்தின் அடித்தட்டில் நின்று வந்துகொண்டிருந்தது.

இளவரசர் அடைந்த வருத்தம் சொல்லுக் கடங்காது. அவருக்கு அத்தகைய மதிப்பும் பட்சமும் மாமன் மீதிருந்தது. ஆனால், தாமே மாமனுக்கு, சாவுக்குப் பின் வரும் சடங்குகளை நடத்த

தேரிட்டதனால் இளவரசர் தமது வருத்தத்தை வெளியிற் காட்டாமல் தைர்யம் கைக்கொண்டார். மறுநாள் காலையில் நாடுநீங்கிய மகாராஜாவின் உடல் தகனம் பண்ணுவதற்காகப் 'பள்ளியடக்க முக்கி'ற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது. அப்பொழுது ஸ்ரீசித்திரைத் திருநாள் இளவரசர் கால்நடையாகவே அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிஞர். இளவரசரின் வருத்தத்தைக் கண்ணுற்ற நாட்டார் ருடைய சங்கடம் இரட்டிப்படைந்தது. சடங்குகள் ஒன்றொன்றாக நிகழும்பொழுதெல்லாம் அவரது கண்களில் நீர் ததும்பியது. ஆயினும், தமது பதவிக்கு இசைந்த மேன்மையுடனும், தமது பிராயத்தைக் கடந்த ஆற்றலுடனும் அவர் சடங்குகளையெல்லாம் செவ்வையாக நடத்தலானார். இளவரசர் 'பள்ளியடக்கம்' (பிணத்தையடக்குதல்) தொடங்கி 'ஆட்டவெலி' (வருடக்கடைசியில் இடப்படும் சிரார்த்தம்) வரையிலும் எல்லாச் சடங்குகளையும் அதிக வணக்கமுடன் நடத்தினார் என்பது எடுத்துக் கூறவேண்டிய செய்தியாகும்.

அத்தியாயம் 3.

அரகர்மை பெற்றது.

ஆயிரத்தி நூறுமாண்டு ஆவணிமாதம் 15-ாம் தேதி ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் இளவரசர் அரசர்நிமை பெற்றார். அவர் அன்று காலை யில் ஸ்ரீ பத்மநாபப் பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளி சுவாமிதரிசனம் செய்து காணிக்கையும் இட்டார். பிறகு 'திருப்படிதானம்' நிகழ்ந்த பொழுது மார்த்தாண்டவர்மமகாராஜா, பெருமாள் சன்னிதியில் வைத்த ஷாலை முறைப்படிப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீ பத்மநாபதாஸனாக விளங்கினார். மாலை யில், முடிதரிக்கையின் தர்பார், 'புத்தன் கச்சேரிக்' கட்டிடத்துள்ள அழகிய தர்பார் ஹாலில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 'பொளிடிகல் ஏலுண்டு' மிஸ்டர் காட்டன், ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் இளவரசரை வரவேற்றுச் சிம்மாசனத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். பிறகு, கிட்டத்தை எடுத்து அவருடைய கையில் அர்ப்பித்தார். பாலனாகிய மகாராஜா குலசேகரப் பெருமாள்களுடைய பரம்பரையின் சிறப்பாலுள்ள மேன்மையுடனும் கருணைகூர்த்து அழகிய நோட்டத்துடனும் சிங்காசனத்தில் எழுந்த

ருளி இருந்து கிரீடம் தரித்து இலங்கினார். வெடி-
குண்டிகளின் ஒசை, வாத்தியங்களின் ஒலி, குடி-
களின் சந்தோட ஆரவாரம், இவைகளால்
ஆகாயம் பூரித்தது.

‘ஸ்ரீ மூலம் திருநாள் ஸி. இராமவர்ம மகா-
ராஜா நாடுநீங்கியதினால், ஸ்ரீ பத்மநாபதாஸ-வஞ்-
சிபால-குலசேகர-கிரீடபதி-மன்னே சுல்த்தான்-
மகாராஜராஜ-ராமராஜ-பகதூர்-ஷம்ஷர்ஜங் மகா-
ராஜா அவர்களை இராஜ்யத்திற்கு உரியவராக
இந்தியா கவர்ன்மெண்டு சம்மதம் கொண்டிருங்-
பதனால்’ டொளிபிகல் ஏஜண்டு, ஸ்ரீ சித்திரைத்
திருநாள் இளவரசரைத் திருவிதாங்குடி மகாராஜா-
வாக விளம்பரம் செய்தார். அப்பால், ஸ்ரீ சேது-
லக்ஷ்மிபாயி ஆற்றிங்கல் மூத்த ராணியாரை ரீஜண்-
டாக நியமித்திருக்கும் செய்தி வெளியிடப்பட்டது.
பிறகு அவர், அந்த இராணியாருக்கும் மகாராஜா-
வின் தாயாராகிய ஸ்ரீசேதுபார்வதிபாயி ஆற்றிங்-
கல் இளைய ராணியாருக்கும் ‘மகாராணி’ என்ற
அடைமொழி அளித்திருக்கும் செய்தியையும்
சபையோரைத் தெரிவித்தார். ஆட்சித் திறமையும்,
குடிகளிடத்து அன்பும், பொருள் வரவு தேடலி-
லும் சேர்த்தலிலும் காத்தலிலும் அறவழியில்
செலவு செய்தலிலும் வல்லமையும், உலகத்திற்கு
உயிரேனச் சிறப்பும், காலத்திற்கேற்ப உபாய அறி

வும், ஆராய்தலிலும் ஆராய்ந்து செய்தலிலும் மிடுக்கும் பெற்ற மாமனுடைய அறிவின் துட்பமும் ஆழமும் மனோதிடமும் உறுதியான செய்கையுணர்வும், ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜாவின் டத்துத் தெளிந்து காணத் தொடங்கியிருப்பது நாட்டின் பெரும் பாக்கியமாகும், என்று மிஸ்டர் காட்டன் பிரத்தாபித்தார். மகாராஜாவுக்கும், எல்லாக் குணங்களும் உயர்ந்த கல்விப்பிற்கியும் உலகச் செய்திகளில் சிறந்த அறிவும் வாய்ந்த தாயாருடைய சோம்புதலற்ற அன்பார்ந்த போதனைகள் கிடைத்து வருவது அதிலும் பெரும் பாக்கியம் என்ற உண்மையையும் ஏஜண்டவர்கள் எடுத்து விளக்கினார். திருவிதாங்கூரில் வசிக்கும் குடிகளுடைய மாசற்ற இராஜபக்தியைப் பற்றியும் அவர் புகழ்ந்தார்.

இவ்வாறு ஆடிமாதத்தில் நேர்ந்த துன்பங்கள் ஆவணிமாதத்தில் பெற்ற மகிழ்ச்சியால் நீங்கின. விடர்ந்த பூக்கள் பொழிந்து போனால் உண்டாகும் வருத்தம் காய்களுண்டாகிப் பழமாகும் பொழுது மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பது போல ஸ்ரீமூலம் திருநாள் மகாராஜாவின் நாடுநீங்கலினால் நேர்ந்த வருத்தம், ஸ்ரீசித்திரைத் திருநாள் இளவரசர் அரசரிமை பெற்ற பொழுது சந்தோஷமாக மாற்றம் கொண்டது. அவருடைய விடர்ந்த அறி

வும் பரந்த நோட்டமும் இயற்கையுணர்வும் புகழ் பெற்றனவே. பூரீ சேதுபார்வதிபாயி மகாராணியார், அருமை மைந்தனுக்குக் கல்வி பயிற்றுவிப்பதில் அசைவற்ற நோட்டம் கொண்டிருந்தார். மகாராணியார் உலகச் செய்திகளைத் தொடுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ் சொல்லை நீக்கி மகிழ்ச் சொல்லியும் மைந்தனுக்கு அறிவை ஊட்டி வந்தனர். கல்வியறிவை மேன்மேலும் அபிவிருத்தி பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற விருப்பம் மகாராஜாவுக்கு அதிகமாக உண்டாயிற்று. பல நூற்களை ஒருங்கே ஒருவரிடத்திற் பாடங்கேட்பது அறிவின் முதிர்ச்சிக்கு இசைவில்லாததால், மகாராஜாவுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப் பல அறிஞர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். இவரது இயற்கையறிவையும் கல்விப் பயிற்சியாலுண்டாகிய செயற்கையறிவையும் அறிந்து ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் இவரிடம் அன்புடன் பழகிவந்தார்கள். எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணங்களையும் இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் சாஸ்திர நூற்கள் முதலிய பிறவற்றையும் இவர் இளமை தொடங்கித் தக்க ஆசிரியர்களிடம் பாடங்கேட்டும் ஆராய்ந்தும் கற்று வந்தார். கல்வி விஷயமாகப் பலவாறு முயன்றார். கலைகளைத் தேடி யறியும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் இருக்கும்

அரண்மனையில் புத்தகங்கள் ஏராளமாகச் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மலையாளமும் வடமொழியும் கற்பிக்கத் தேற்சியடைந்த வித்வான்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்குப் ப்ரிட்டிஷ் உத்தியோகத்திலிருந்த டாட்வல் என்ற துரை நியமிக்கப்பட்டார். மூன்று வருடகாலம் அவர் அந்த வேலையைப் புகழ்த்தக்க நிலையில் நடத்திவந்தார். அதன் பிறகு மிஸ்டர் ஹார்வி ஆசிரியராக விளங்கினார். ஆங்கிலத்திலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள், உலக சரித்திரம், இந்தியா சரித்திரம், பூமிநூல், பொருள் நூல், பிரகிருதி நூல், முதலிய நூற்களில் மகாராஜா வல்லவராக விளங்கினார். குதிரை யேற்றம் பந்து விளையாட்டு முதலிய சரீரப் பயிற்சிகளிலும் தேற்சி பெற்றார். சிறு பிராயத்திலேயே அவருக்குத் தேச சஞ்சாரம் செய்வதில் அதிக ஆசை இருந்தது. 1103-ாமாண்டு அவர் தாயாருடன் சென்ன பட்டணம் பம்பாய் கல்கத்தா தில்லி முதலிய முக்கிய பட்டணங்களுக்குச் சென்றார். 1104-ல் இரண்டாவதும் கல்கத்தாவுக்கு எழுந்தருளினார்.

பதினாறு வயது நிறைந்ததும் மகாராஜா அறநூல்களையும் அரசாட்சி சம்பந்தமான பிற நூற்களை

யும் குற்றமறக் கற்றுத் தேர்ந்தார். இத்தகைய நூற்களைக் கற்பித்து வந்தது மிஸ்டர் பி. ஸி. தத்தர் என்ற ப்ரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர். மகாராஜா தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளைக் காணும் ஞானக்கண்ணையுடையவராக விளங்கினார். கற்றாரோடும் உயர்ந்தாரோடும் பழக்கமும், குடிகளை நல்வழியில் நடத்தும் திறமையும், நல்லொழுக்கமும், ஊக்கமுடைமையும், சொல்வன்மையும், மடியின்மையும் அவர்பால் அமைந்துள்ளதைக் கண்டு உலகத்தார் இன்புற்றனர். அதிக தாமதமன்னியில், குடிகளுக்குத் தெய்வம் போன்ற மகாராஜா பங்களுருக்கு எழுந்தருளினார்.

உழவரும் தொழில் செய்வோரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழும் மைசூர் நாட்டில் மகாராஜா ஒரு வருடகாலத்திற்கு மேற்படவே எழுந்தருளி இருந்தார். நோயில்லாமையும் இன்பமும் காவலும் பொருந்திய அந்நாட்டிலுள்ள ஆட்சி முறைகளை மட்டுமல்ல, நகரங்களுடையவும் கிராமங்களுடையவும் அமைப்புத் தன்மைகளையும், குடிகளின் மரபுவழக்கங்கள் முதலிய பலவற்றையும் அவர் நன்கு தெரிந்து கொண்டார். மைசூர் மகாராஜா அவர்களுக்கு இவர்மாட்டு மிகுந்த மதிப்பும் அன்பும் இருந்தன. இரண்டு மன்னர்களும்

நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள். பிறகு, ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா மைசூரில் தின்றும் ஸிம் லாவுக்கு எழுந்தருளினர். அங்கு வைஸ்ராய் அவர்களைச் சென்று கண்டார். அப்பால், பூமி பாரம் நடத்துவதற்குரிய அதிகாரத்தை ஏற்கும் பொருட்டு அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பலானார். சொந்த நாட்டை அடைந்ததும் இன்பமார்ந்த குடிகளின் கூட்டங்கள் வாழ்த்துப் பத்திரிகை சமர்ப்பித்து மகாராஜாவை உபசரித்தன.

இராஜாதிகாரத்தை வழங்கும் விழா 1107-ா மாண்டு அற்பசி மாதம் 20-ாம் தேதி ஆடம்பரங்களுடன் அதிவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மகாராஜா, பழைய வழக்கப்படி, காலையில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பத்மநாபப் பெருமானைச் சென்று வணங்கினார். மாலை யில் தர்பார் நடைபெற்றது. 'புத்தன் கச்சேரி' யும் அதைச் சூழ்ந்த இடங்களும் அழகுடன் இலங்கின. மனங்கவரும் சொக்காகளை அணிந்த சேனைக்கூட்டமும், குதிரைப்பட்டாளமும், பொன் மயமான நெற்றிப்பட்டமும் அம்பாரியும் உடைய யானைகளும், தர்பார் விழாவின் அழகையும் மேன்மையையும் விளக்கின. 'ஸ்களட்டு' களுக்கும் 'கெரல்கைடு'க்கும் கச்சேரி மைதானத்தில் தகுந்த இடங்

கள் அளிக்கப்பட்டன. தர்பார் விழாவைக் காணக் குடிகளுக்காக அமைத்த இடத்திற்கு அவர்கள் தடையின் நிச் சென்றார்கள். அழைப்பின்படி வந்த வர்களுக்கு அவரவருடைய நிலைமைக்கிசைந்தவாறு இடங்கள் அளிக்கப்பட்டன. பிரஜைகள் மகாராஜாவின்வர வைக்கண்டு மகிழ வழிமேல் விழி வைத் தவண்ணமாய் நின்றார்கள். சிறிது நேரத்தில் மகாராஜா இளையராஜாவுடன் எழுந்தருளினார். திவானும் சேனைத்தலைவரும் இரண்டு பேர்களையும் வர வேற்றார்கள். பட்டாளங்கள் உபசாரங்கள் செய்தன. இருபத்தியொன்று உபசாரகுண்டுவெடிகள் மகாராஜா எழுந்தருளிய செய்தியை உச்சத்தில் உணர்த்தின.

மகாராஜா தனது சிம்மாசனத்தின் அருகில் சென்று ரீஜண்டு மகாராணியாரைக் கண்டு வெகுமதித்த பின் சிங்காசனத்தில் ஏறி அமர்ந்தார். மணிநாலு அடித்ததும் கவர்ணர் ஜனரலின் ஏஜண்டு மிஸ்டர் ப்ரிச்சார்டு தர்பார் ஹாலில் வந்து சேரவும், இளையராஜா அவரை வரவேற்றுபசரிக்கவும் செய்தார். மகாராஜா ஹாலின் நடுவில் வைத்து அவருக்கு நல்வரவு மொழிந்தார். பிறகு ஏஜண்டுடன் சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்பால் ஏஜண்டு வைஸ்ரூயியின் 'கரீதர்'வைத் திருக்கையில் அளித்தார். அது அக்கூட்டத்தில்

வாசிக்கப்படும் பொருட்டுத் திவானுடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டது. சபையோர்கள் எல்லோரும் எழுந்து நின்றார்கள். திவான் அதைப் படித்தார். கரீதாவில் திருவிதாங்கூர் அரச குலத்தின் மேன்மையும் ஸ்ரீ சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா வினிடத்து கவர்ணர் ஜனரலுக்குள்ள உண்மையான வெகுமதிப்பும் அன்பும் விளக்கப்பட்டிருந்தன. அது கீழ்வருமாறு:—

“ஸ்ரீ பத்மநாப தாஸ-வஞ்சிபால-இராமவர்ம-குலசேகர கிரீடபதி-மன்னே சுல்த்தான்-மகாராஜ ராஜ-ராமராஜ-பகதூர்-ஷம்ஷர்ஜங்-திருவிதாங்கூர் மகாராஜா அவர்களுக்கு

உயர்ந்த குலத்தோரும் யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவரும் ஆகிய நண்பரே!

இந்த நல் வேளையில் தங்களுடன் ஒத்து மகிழ்வதற்காக யான் எழுதுவது வஞ்சகமற்ற உள்ளத்துடன் கூடியதாகும். தங்களுடைய குடும்பத்துடன் எனக்குள்ள பற்றுதல் வெகுநாளாக நிலைபெற்று வருவதும், நான் தற்பொழுதுள்ள உத்தியோகத்தைக் கையேற்று அதிக நாள் செல்லும் முன் தங்களைக் கண்டு தலைமுறைத் தொடர்பாகவுள்ள எவ்வித உரிமைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்குத் தங்களுக்குள்ள தகுதியைப் பற்றி நேரிட்

டறிந்து தீர்மானிப்பதற்கு எனக்குத் தருணம்
 நேர்ந்திருப்பதும் ஆகும். தங்களுடைய நாட்டில்
 ஆளுதற்குரிய அதிகாரங்களைத் தாங்கள் இப்பொ
 ழுது கையேற்பதைப் பற்றி ஐயமின்றித் தீர்
 மானிக்கும்படி யான் பெற்ற அறிவு அவ்வாறு
 மனநிறைவைக் கொடுத்தது.

தங்களுடைய முன்னோர்களால் மட்டுமல்ல,
 தாங்கள் இளமைப் பருவமடைந்திருந்தபொழுது
 மகாராணி ரீஜண்டு அவர்களாலும் திறமையுடன்
 உயர்ந்த மாதிரியில் ஆளப்பட்டுவரும் ஓர் நாட்டின்
 ஆட்சிச் சுமையைக் கையேற்பதில் தாங்கள் பாக்
 சியமுடையவர்களே. மகாராணி ரீஜண்டவர்களிடம்
 தங்களுடையவும் திருவிதாங்கூர் இராஜ்யத்தி
 னுடையவும் கடப்பாடு எத்தகையதென்று எனக்கு
 வரையறுத்துச் சொல்வதற்கோ, தங்களுக்கு
 அதைத் தீர்த்துவைக்கவோ எளிதல்லவாயினும்,
 மகாராணி ரீஜண்டவர்களுடைய ஆட்சி யொழிந்
 துள்ள வாழ்நாட்களில் அவருடைய பெருமையையும்
 நன்மையையும் காத்துக்கொள்வதில் தாங்கள்
 வேண்டியனவெல்லாம் செய்யக்கடவீர் என்று
 நான் தீர்மானம் கொண்டிருக்கிறேன்.

தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொதுப்பொறுப்
 புக்களும் வேலைகளும் மிகப் பாரமுடையனவும்,

ஆட்சி முறைகளை நடத்தப் பொறுப்பேற்ற தங்
 களைப்போன்றவர்களுக்கு நேர்ந்திருக்கும் தொந்
 தரவுகளைக் கடந்து செல்ல ஊக்கம் பகுத்தறிவு
 மனவெழுச்சி முதலியவை இன்றியமையாதனவுமா
 கும். தங்களை நேரில் அண்டிவரும் பெரும் செய்
 தினைத் தீர்ப்புச் செய்வதில் மேன்மையான பதவி
 யைப் பெறுவதற்குத் தங்களுடைய மேம்பட்ட
 கல்வியறிவும் மிகுந்த பயிற்சியும் தங்களைத் தகுதியு
 டையவராகச் செய்திருப்பதும், இப்பொறுப்புக்களை
 நிறைவேற்றுவதில் எம்மிடத்திலும் எமது ஏஜண்
 டிடத்திலும் நின்று ஆதரவுற்ற போதனைகளையும்
 துணையையும் தாங்கள் எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்
 கலாம் என்பதுமாகும்.

தங்களுக்கு ஆட்சியுரிமையை நேரில் அளிக்க,
 வேலைகளின் மிகுதியால் திருவிதாங்கூர் வந்து கா
 ணத் தருணம் வாயாமற் போனதில் நான் உண்
 மையாக வருந்துகின்றேன். ஆனால் மற்றொரு தரு
 ணத்தில் தங்களுடனும் தங்களுடைய நாட்டுட
 னும் உள்ள எமது பழைய நட்பின் ஏற்பாட்டைப்
 புதுக்கிக்கொள்ள இயலுமென்று நான் நம்புகின்
 றேன்.

தாங்கள் உயர்ச்சியையும் வெற்றியுடைய ஆட்
 சியையும் பெறுமாறு எனது உண்மையான கோ

ரிக்கைகளைத் தெரியப்படுத்தவும் நான் இத்தருணத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

தங்களிடத்து எமக்குள்ள வெகுமதிகளையும் ஆதரவுகளையும் வெளிப்படுத்தவும் நான் ஆசை கொள்ளுகிறேன்.

என்று தங்களது நம்பிக்கையுடைய நண்பர்,

நயூ டெல்லி,	}	வில்லிங்டன்,
1931, அக்டோபர்		வைஸ்ரூயியும்
30-ம் தேதி		இந்திய கவர்னர் ஜனரலும்."

இவ்வாறுள்ள வாழ்த்துரைகள் மகாராஜாவையும் சபையோர்களையும் இன்பத்தில் ஆழச் செய்தன. 'கரீதா' படிக்கப்பட்ட உடன், பட்டாள வகுப்பைச் சார்ந்த பாண்டு வாத்தியக்காரர்கள் திருவிதாங்கூர் தேசிய கீதத்தின் முதல் ஆறு சரணங்களைப் படிக்க லாயினர். அப்பால் 31 ஆசார குண்டுகளும் அணிவெடியும் வைக்கப்பட்டன. அதன் பிறகு, மிஸ்டர் ப்ரிச்சார்டு இந்தியா கவர்ன்மெண்டின் விளம்பரத்தைப் படிக்க எழுந்தார். சபையோர் எல்லோரும் எழுந்து நிற்க, அவ்விளம்பரம் வாசிக்கப்பட்டது.

சடங்குகள் முறைப்படி ஒன்றொன்றாக நடந்தன. பின்னர், மகாராஜாவும் மகாராணியாரும்

மிஸ்டர் ப்ரிச்சார்டும் இளையராஜாவும் திவான் முதலிய உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களும் மணி மாளிகையின் கீழுள்ள மண்டபத்தையடைந்தனர். அவ்விடத்தில் வைத்து மகாராணியாருடையவும் மகாராஜாவினுடையவும் விளம்பரங்களைப் படிக்க ஏற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் அவைகளைப் படித்தார்கள். மகாராஜா அரசாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வெகுமானப்பட்ட வைஸ்ரூயியும் கவர்னர் ஜனரலும் தீர்மானித்திருப்பதால், மகாராணியார் தான் பழைய வழக்கப்படியும், ப்ரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டின் உடம்பாடுடனும் ரீஜண்டு என்ற நிலைமையில் கையேற்று நடத்திவந்த அரசாட்சியை மகாராஜாவினிடத்தில் சேர்ப்பிப்பதாக வெளியிட்டனர். “நாம் இன்று அரசாட்சியை ஏற்றி ருக்கிறோம்” என்று மகாராஜாவின் விளம்பரத்திலும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

விளம்பரங்களை வாசித்த பின்னர், எல்லோரும் திரும்பவும் தர்பார் ஹாலுக்குச் சென்றார்கள். மகாராஜா இரண்டு பக்கங்களிலும் வணங்கி நின்ற சபையோர்களுடைய நடுவழியிற் கூடிச் சென்று சிம்மாசனத்திலும், ரீஜண்டு மகாராணியார் அதன் இடது பக்கத்தில் தயார் செய்திடப்பட்டிருந்த மற்றொரு ஆசனத்திலும் அமர்ந்தார்கள். பிறகு, மிஸ்டர் ப்ரிச்சார்டு எழுந்து நின்று இனிமையாகப்

பேசலானார். அவர் நாட்டின் தற்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார். அவர் மகாராஜாவைப் பற்றிக் கீழ்வருமாறு மொழிந்தார்—
 “மகாராஜா சில நாட்களுக்கு முன் சொந்த நாட்டுக்கு எழுந்தருளிய பின்னர், குடிகளுக்கு வேண்டியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுவதிலும் அரசாங்கத்தில் பற்பல வகுப்புக்களின் வேலைமுறைகளுடன் நேரில் பழகுவதிலும் காட்டி வந்த ஆவலை நான் நன்கு அறிந்ததுண்டு. மகாராஜா அவர்களின் முயற்சிக்கும் திறமைக்கும் குடிகளின் அன்பார்ந்த உடம்பாடு கிடைத்திருக்கின்றது. அவைகள் எல்லாவற்றையும் மேலுண்டாகப் போகும் நன்மைக்கு நற்குறியாக நான் கருதுகின்றேன். குடிகளுடையவும் நாட்டினுடையவும் மேற்செய்திகள் யாவும் அவருடைய பாதுகாப்பில் வந்தமைந்துள்ளன. அதனை—விலைமதிக்கக் கூடாத அந்த சொத்தை—நம்பிக்கையுடனும் கருதலுடனும் நடத்தி மேன்மேலும் செல்வச் சிறப்பை உயர்த்தி மேல்வரும் உரிமையாளர்களுக்கு அளிப்பதற்கும், பழைமை வாய்ந்து மேன்மை பெற்றிருக்கும் குலத்தின் பெருமையை வளர்த்துவதற்கும் அக்குலத்தின் பிரதிபுருடாகிய மகாராஜா தயாருடையவர் என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். தலைமுறைத் தொடர்பின் பெருந் தன்மையை

அவர் புலர்த்தி வருவாரென்றும் நான் உறுதியாக எண்ணம் கொள்ளுகிறேன். ஐம்பது லட்சம் குடிகளுடைய இடையில் தன்மையும் இன்பமும் வீளையச் செய்வதாயிருக்கும் அவருடைய இன்பம் என்ற எனது நம்பிக்கையையும் நான் வெளியிட்டுக் கொள்கிறேன்.”

மிஸ்டர் ப்ரிச்சார்டின் சொற்பொழிவுக்கு மகாராஜா தக்க பதிலளித்தார். விரிவானதும் சுதேசப் பற்றை நன்கு விளக்குவதுமாகிய அவரது அழகிய மறுமொழி திருவிதாங்கூரின் மேன்மைக்கும் மேலுண்டாகும் நன்மைக்கும் நற்குறியாகத் தோன்றியது. மகாராஜா, திருவிதாங்கூர் அரச குலமும் ஆங்கிலேயர்களும் ஒருவருக்கொருவர் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாக வளர்த்தி வரும் பற்றுதலும் துணைப்பேறும் எத்தகையதென முதன் முதலாகச் சபையோர்களுக்கு நினைவு படுத்தினார். பிறகு இவ்வாறு தொடர்ந்தார். — “இதுகாறும் நமது நல்வாழ்வும் இன்பமும் செல்வமும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தனவென்று திண்ணமாகக் கூறலாம். இப்பொழுதுள்ள இந்தியா வைஸ்ராயி என்பால் காட்டியுள்ள அதிக ஆதரவினாலும், அவருடைய சொந்த நிலையிலுள்ள நேசத்தாலும், போதனையாலும், இவ்வேற்பாடுகள் என்

ஸ்ரீ மார்த்தாண்ட வர்ம இளைய நாராயண

ஸ்ரீ கார்த்திகைத் திருநாள் இராணியாகும்
அவிட்டம் திருநாள் அரசிளங் குமாரரும்